

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง

เรื่อง

ตลาด

พ.ศ.2544

ของ

เทศบาลตำบลเวียง อำเภอพานทอง

จังหวัดร้อยเอ็ด

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง
เรื่อง ตัดทอน พ.ศ. 2544

.....

หลักการ

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการดูแลและการจัดการตลาดสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้ประกาศใช้บังคับและได้
ยกเลิกพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 จึงเห็นสมควรตราเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลเวียงขึ้น
เพื่อกำหนดประเภทสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่าย สถานที่จำหน่าย การจัดวางสินค้า การจัดเก็บค่า
ธรรมเนียมใบอนุญาต เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง

เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2544

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง เรื่อง ตลาด ขึ้นใช้บังคับ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลเวียงจึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลตำบลเวียง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2544 "

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเวียงเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลเวียง แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานห้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเวียง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า หัวหน้าฝ่ายสาธารณสุข

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงาน

ห้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัติ

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียบ่บ ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้อนุญาตจากเจ้าพนักงานห้องถิ่น โดยจะต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตพร้อมด้วยแบบแปลน แผนผังก่อสร้าง และรายการปลูกสร้างในสถานที่ที่จะตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานห้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้นี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการตลาดจะต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ 6 สถานที่ที่ตั้งตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นต้องจัดให้ได้สุลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ต้องตั้งอยู่ในที่ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าไม่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) อาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง
- (3) เขตตลาดต้องอยู่ห่างจากเขตวัด โรงเรียน หรือเขตฌาปนสถาน ไม่น้อยกว่า 200 เมตร
- (4) พื้นตลาดต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย และไม่มีน้ำขัง
- (5) ต้องจัดทำทางระบายน้ำที่ถาวร ทำความสะอาดง่าย เพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวกและต้องมีการกำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (6) ต้องจัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศให้เพียงพอตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (7) ทางเข้า ทางออก ของตลาดต้องอยู่ห่างจากทางแยกหรือทางร่วมสาธารณะ ไม่น้อยกว่า 50 เมตรเพื่อประโยชน์ในทางจราจร
- (8) ทางเดินภายในตลาดต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
 - ก. ทางเข้า ทางออก ของตลาดสู่ทางสาธารณะต้องจัดให้มีอย่างน้อย 2 ทาง และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร ทางเดินสำหรับผู้ซื้อสินค้าภายในตลาดต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร
- (9) แทนวางขายสินค้าต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
 - ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร ทำด้วยวัสดุถาวร ถูกสุลักษณะ แยกตามประเภทของสินค้าพร้อมทั้งกำหนดหมายเลขประจำแทนวางขายสินค้าแต่ละแทนไว้ให้ชัดเจน และต้องจัดให้มีที่นั่งสำหรับผู้ขายสินค้าด้วย

ข. ในกรณีที่ต้องการสร้างแทนจำหน่ายสินค้าให้มีลักษณะพิเศษต่างจากที่กำหนดไว้ในข้อ ก. จะต้องสร้างให้ถูกต้องสัญลักษณ์ ทำความสะอาดง่ายและต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(10) ต้องทำรั้วหรือประตูกัน หรือจัดสร้างเครื่องป้องกันสัตว์มิให้สัตว์เข้าไปพลุกพล่าน

(11) ต้องจัดให้มีป้าย เครื่องสัญลักษณ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็นตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(12) ต้องจัดให้มีที่สำหรับล้างสินค้าพร้อมทั้งท่อระบายน้ำทิ้งให้เพียงพอตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(13) ต้องจัดให้มีที่สำหรับจ่อครกขบดในบริเวณตลาดพอสมควร

(14) ต้องปฏิบัติตามอื่นๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 7 ผู้ตั้งตลาดต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์และสิ่งอื่นๆ อันจำเป็นสำหรับสัญลักษณ์ของตลาดสด ดังต่อไปนี้

(1) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกสัญลักษณ์ ให้มีขนาด จำนวนเพียงพอและคงใจในที่เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(2) จัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับใช้อย่างเพียงพอและสะดวกแก่การใช้

(3) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์การดับเพลิงที่ใช้การ ได้ทันทีตามจำนวนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดให้

(4) เครื่องอุปกรณ์อื่นๆ เท่าที่จำเป็นสำหรับสัญลักษณ์ของตลาดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 8 ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้คงด้วยสัญลักษณ์และเรียบร้อยดังต่อไปนี้

(1) ต้องจัดให้มีคนงานทำความสะอาดอย่างเพียงพอ และต้องทำความสะอาดให้สะอาดอยู่เสมอ

(2) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาดตามข้อบังคับของท้องถิ่นหรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(3) ต้องรักษาเสว้มให้สะอาดและถูกสัญลักษณ์อยู่เสมอ

(4) ต้องดูแลมิให้บุคคลใดๆ นอกจากผู้ที่มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่อาศัยหลับนอน

(5) ต้องจัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอในเวลากลางคืน

(6) ต้องจัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อยเพื่อความสะดวกในการทำความสะอาด
นอกจากนั้นต้องดูแลเกี่ยวกับความปลอดภัยเกี่ยวกับสัตว์นำโรคด้วย

(7) ปฏิบัติการอื่นๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือ
เจ้าหน้าที่ หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาด ทางเดินเข้าสู่ตลาด ทางใต้
และห้ามมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญในบริเวณตลาดดังต่อไปนี้

(1) สะสม หมักหมม หรือเพ่งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดทำให้สถานที่
สกปรกรุงรัง หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์โรค หรือเป็นเหตุให้เกิดกลิ่นเหม็น

(2) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่การนำเข้าไปเพื่อการจำหน่าย

(3) ทำให้น้ำที่ใช้ในตลาดสกปรกเป็นเหตุเดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรืออาจจะ

ต่อสุขภาพ

(4) ถ่าย เถ ทิ้ง มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่จัดไว้
รับมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล

(5) ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปขอดานในบริเวณตลาด

(6) ห้ามนำยานพาหนะทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่เป็นการนำเข้าไป
ถ่ายสินค้าและต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(7) ห้ามจุดไฟไว้ในลักษณะที่น้ำจะเป็นอันตรายหรือเป็นที่เดือดร้อนรำ
คาญ

(8) กระทำการอื่นใดที่จะก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นตามความเห็น
พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 10 ในการเข้าขายของในตลาด ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของต้องปฏิบัติตาม

(1) วางสิ่งของภายในขอบเขตที่วางขายของซึ่งจัดไว้ให้ หากมีการวาง
นอกที่วางขายของให้ถือว่าสิ่งของกีดขวางทางเดินในตลาด และจะต้องวางสิ่งของที่กำหนดให้
ตลาดไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(2) วางสินค้าให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับสินค้าประเภทนั้นๆ

(3) ต้องแต่งกายให้สะอาดตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่

(4) ใช้เครื่องมือปิดอาหารและภาชนะ หรือเครื่องสำหรับประกอบปรุง
ให้พ้นจากฝุ่นละออง สัตว์โรค และรักษาเครื่องมือปิดนั้นให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(5) ใช้น้ำสะอาดในการแช่ ปรุง แต่งอาหารและภาชนะ

- (6) ภาชนะเครื่องใช้ในการบริโภคต้องสะอาดและรักษาความสะอาดอยู่เสมอ
 (7) ต้องใช้ภาชนะหรือวัตถุที่สะอาดในการห่อหรือใส่อาหารให้แก่ผู้ซื้อ
 (8) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อทำการ
 ประกอบ บรรจุ หรือจำหน่ายอาหาร หรือสินค้าอื่นใดที่อาจแพร่เชื้อไปสู่ผู้ซื้อได้
 (9) รักษาความสะอาดที่วางขายของทุกวันก่อนขายและเลิกขาย
 (10) ต้องจัดให้มีภาชนะที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะตามความเห็นของ
 พนักงาน เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข
 (11) ต้องได้รับการป้องกันโรคติดต่อตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
 (12) ปฏิบัติการอื่นๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน

สาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 11 ห้ามมิให้ผู้ขายหรือผู้ช่วยผู้ขายของในตลาด ขาย ทำ ประกอบ บรรจุอาหารหรือ
 สินค้าอย่างหนึ่งอย่างใด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นโรคติดต่อ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจ
 พบ และปรากฏว่าเป็นพาหะนำโรคโดยได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

ข้อ 12 ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา 04.00 น. และปิดตลาดเมื่อเวลา 19.00 น. เว้นแต่
 เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะได้กำหนดไว้เป็นพิเศษในใบอนุญาต

ข้อ 13 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ
 อนุญาตแล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ก็ให้ออกใบอนุญาตพร้อม
 ทั้งเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ถ้าปรากฏว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ก็ให้ส่งคำขอกลับแก่ผู้ขออนุญาต
 พร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วย
 เหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง
 ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน
 15 วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา
 ตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ 14 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการจัดตั้งตลาดฉบับละ 2,000 บาท

ข้อ 15 ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ ตลาดนั้น
 ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 16 เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ ให้ยื่นคำขอต่อ
 อายุใบอนุญาตพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนอายุ ใบอนุญาตสิ้นสุด

ไม่น้อยกว่า 15 วัน หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้น ร้อยละปีสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

เมื่อให้อื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งแล้วให้ผู้ยื่นคำขอประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ 17 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 18 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการตลาดต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 19 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานต่อไปนี้

(1) เอกสารการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย

(2) ใบอนุญาตเดิมกรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 20 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้ลงวันเดือนที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและคันขั้วใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังคันขั้วใบอนุญาตฉบับเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม พร้อมทั้งลงเลขที่ เลขที่ วันเดือนปี ของใบแทนใบอนุญาตด้วย

ข้อ 21 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อธิบายหรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งหลักฐานเอกสารใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกใบอนุญาต หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(4) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 22 หากผู้ดำเนินการตลาดปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่า 7 วัน เว้นแต่เป็นกรณีที่คำสั่งให้หยุดดำเนินการนั้นทันที

ข้อ 23 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัติอื่นที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนตัว ซึ่งสมควรที่จะทำการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุอันหรือดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 24 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตั้งตลาดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกิน 15 วัน

ข้อ 25 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้

(3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัติ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติตามปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน

ข้อ 26 คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 16 วรรคสอง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการกิจการตลาดหยุดดำเนินการกิจการ ห้ามพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทราบแล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาที่ทำการของผู้รับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือตั้งแต่เวลาที่หนังสือนั้นไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ 27 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งตลาดจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการจัดตั้งตลาดไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 28 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการจัดตั้งตลาดก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นประกอบกิจการต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัติแล้ว ต่อเมื่อใบอนุญาตดังกล่าวอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไป ผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

ข้อ 29 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ข้อ 30 ให้นายกเทศมนตรีตำบลเวียงน้ำที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้อำนาจออกกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544

เชษฐชัย สารเสวต,
(นายเชษฐชัย สารเสวต)
นายกเทศมนตรีตำบลนาง

อำนาจถูกต้อง

อนุมัติ

ประเสริฐศักดิ์ บุณยชา
(พล.ประเสริฐศักดิ์ บุณยชา)
ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

(นางบุญเยี่ยม สว่างรัตน์)
เจ้าพนักงานธุรการ